

Vzgr Rb Den Haag, 19 april 2007, Thuiskopie v Sunstar

Logo Stichting Thuiskopie

AUTEURSRECHT

Thuiskopieregeling

[Artikel 16f Aw verlangt dat onverwijld opgave wordt gedaan van geïmporteerde aantallen gegevensdragers](#)

Anders dan Berges stelt, kon hij volgens het alsdan voor hem geldende reguliere systeem van aangifte volgens het wettelijke systeem, niet volstaan met aangifte achteraf van het aantal verkochte dragers. Berges mist immers dat art. 16f Aw verlangt dat onverwijld opgave wordt gedaan van door hem geïmporteerde aantallen blanco gegevensdragers, derhalve op of rond het moment van invoer, tenzij anders overeengekomen met de stichting – maar van dat laatste is in het geval van Berges niet langer sprake. Dat ook uiteindelijk niet verkochte en/of (weer) te exporteren dragers in beginsel onder die opgaveplicht vallen, is in het wettelijk stelsel geïncorporeerd en moet tot het ondernemersrisico van marktpartijen als Berges worden gerekend. De oplossing hiervoor is met de stichting anders overeen te komen, maar die overeenkomst was nu juist beëindigd.

PROCESRECHT

Termijnverkorting

[Termijnverkorting hoeft niet in exploit te worden vermeld](#)

Heldt/Berges hebben zich beroepen op nietigheid van de dagvaarding omdat daarvoor niet de wettelijke termijn van dagvaarden van art. 115 Rv in acht is genomen noch dat eventuele verkorting van die termijn is gemeld in het exploit. Deze verweren worden verworpen. Uit de bepaling van de zittingsdatum met mededeling dat binnen drie dagen diende te worden dagvaard, hetgeen is gebeurd, kan worden afgeleid dat verkorting van de termijn als genoemd in artikel 115 Rv is verleend. In kort geding is het niet nodig dat deze termijnverkorting ook nog in het hoofd van de dagvaarding wordt vermeld. Met de invoering van nieuwe Rv is de plicht tot vermelding van de mondelinge last (289 lid 3 Rv (oud)) immers komen te vervallen aangezien deze geacht wordt aanwezig te zijn (vgl. MvT bij art. 254 Rv (nieuw, aldaar aangeduid als art. 2.13.1), Tweede Kamer, vergaderjaar 1995–1996, 24 651, nr. 3, p. 153-154). Overigens valt ook niet in te zien hoe

Heldt/Berges zouden kunnen zijn geschaad in hun verdediging (122 Rv).

Verbod wegens dreigende inbreuk

[Ten aanzien van alle gedaagden \(met uitzondering van gedaagde sub 5\) acht de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk geworden dat er een serieuze dreiging is dat zij gegevensdragers waarvoor niet de \(gehele\) thuiskopievergoeding is afgedragen zullen invoeren in Nederland en aldus onrechtmatig handelen jegens Stichting de Thuiskopie.](#)

Geen voorschot schadevergoeding

[Het gevorderde voorschot op de in de bodemprocedure gevorderde geldsom zal jeens gedaagden sub 2-6 worden afgewezen, omdat Stichting de Thuiskopie niet aan haar hiervoor op grond van vaste rechtspraak \(vgl. bijv. HR 29 maart 1985, NJ 1986/84 \(M'Barek/ V.d. Vloodt\)\) geldende stelplicht heeft voldaan.](#)

Met name heeft Stichting de Thuiskopie onvoldoende feiten of omstandigheden gesteld die meebrengen dat op dit punt uit hoofde van onverwijld spoed een onmiddellijke voorziening is vereist, hetgeen evenmin anderszins is gebleken. Dit klemt te meer, nu ten pleidooie specifiek op dit punt verweer is gevoerd. Het feit op zich genomen dat wel aannemelijk is dat Stichting de Thuiskopie aanzienlijke afdrachten heeft gemist, maakt nog niet dat van een spoedeisend belang sprake is. Dit geldt evenzeer voor de stelling van Stichting de Thuiskopie dat zij in een bodemprocedure met een zeer aanzienlijke maar oninbare vordering blijft zitten. Indien zij dat nodig acht, zal zij hiertegen maatregelen kunnen nemen door middel van conservatoire beslagen of anderszins (vgl. artikel 9 lid 2 Richtlijn 2004/48/EG). Bovendien zijn gedaagden in Duitsland woonachtig, waar een eventueel veroordelend vonnis executeerbaar zal zijn volgens Vo. 44/2001/EG.

Vindplaatsen:

Vzgr Rb Den Haag, 19 april 2007

(E.F. Brinkman)

(...)

zaaknummer / rolnummer: 283433 / KG ZA 07-266

Vonnis in kort geding van 19 april 2007

in de zaak van

de stichting

STICHTING DE THUISKOPIE,

gevestigd te AMSTERDAM,

eiseres,

procureur mr. H.J.A. Knijff,

advocaat mr. D. Griffiths te Amsterdam,

tegen

1. de rechtspersoon naar vreemd recht

SUNSTAR ELECTRONIC GMBH,

gevestigd te 75236 Kämpfelbach, Duitsland,

gedaagde,

niet verschenen.

2. [A], Duitsland,

gedaagde,

advocaat mr. E. Lassche te Enschede,

3. [B], Duistland, gedaagde, verschenen in persoon,
4. [C], Duitsland, gedaagde, verschenen in persoon,
5. [D], Duitsland, gedaagde, verschenen in persoon,
6. [E], Duitsland, gedaagde,

advocaat mr. E. Lassche te Enschede.

Partijen zullen hierna Stichting de Thuiskopie enerzijds en Heldt/Berges, respectievelijk Gebroeders Katmer, en alle verschenen gedaagden gezamenlijk Heldt et al. genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding
- de mondelinge behandeling,
- de verstekverlening tegen de niet verschenen gedaagde sub 1,
- de pleitnota van Stichting de Thuiskopie,
- de pleitnota van mr. Lassche.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Stichting de Thuiskopie is bij besluit van de staatssecretaris van Justitie van 20 februari 1991 aangewezen als rechtspersoon belast met de inning en verdeling van de zogenoemde thuiskopievergoeding die een fabrikant of importeur van blanco informatiedragers op grond van art. 16c Auteurswet (Aw) jo. art. 10 onder e Wet op de Naburige Rechten (WNR) verschuldigd is aan makers in de zin van de Auteurswet of uitvoerenden c.s. in de zin van de WNR of hun rechtverkrijgenden voor reproductie op bedoelde blanco informatiedragers voor eigen oefening, studie of gebruik.

2.2. De Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoeding (SONT) is, op de voet van het bepaalde in artikel 16e Auteurswet, belast met het vaststellen van de hoogte van de thuiskopievergoeding. Sinds 1 februari 2005 gelden onder meer de volgende tarieven:

DATA-CD/RW: €0,14 per disc;

DVD-R/RW: €0,60 per 4,7 gigabyte (GB);

DVD+R/RW: €0,40 per 4,7 GB.

Voor blanco DVD's van het type -R/RW respectievelijk +R/RW met een kleinere/grotere opslagcapaciteit dan 4,7 GB geldt een proportionele vergoeding.

2.3. Met Sonic-Computer te Herne, Duitsland, heeft Stichting de Thuiskopie op 6 juni 2001 een zogenaamd beurscontract gesloten. Deze contractuele regeling is naar eigen zeggen door Stichting de Thuiskopie ontwikkeld voor buitenlandse handelaren in blanco informatiedragers, die regelmatig op beurzen in Nederland hun dragers te koop aanbieden. Een dergelijke handelaar wordt normaliter, op grond van artikel 16c lid 3 Auteurswet, iedere keer dat hij om deel te nemen aan een Nederlandse beurs de Nederlandse grens overgaat, thuiskopievergoeding verschuldigd over het volledige aantal ten behoeve van de beurs meegebracht

te blanco informatiedragers. Vervolgens ontstaat, bij het weer verlaten van Nederland, een vordering van de handelaar op Stichting de Thuiskopie ter grootte van de thuiskopievergoeding corresponderend met het aantal blanco informatiedragers dat het land weer uitgebracht wordt (artikel 16c lid 4 Auteurswet). In afwijking van de wettelijke regeling bepaalt het beurscontract dat de contractant één week voor aanvang van een evenement aan Stichting de Thuiskopie meedeelt dat hij aan dat evenement gaat deelnemen, en vervolgens binnen één week na afloop van het evenement aan Stichting de Thuiskopie opgeeft hoeveel blanco informatiedragers van iedere soort hij ter gelegenheid van dat evenement heeft verkocht. Stichting de Thuiskopie factureert vervolgens op basis van het opgegeven aantal, aldus nog altijd Stichting de Thuiskopie. Het beurscontract is in de Duitse taal opgesteld en bevatte onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 2

2.1. *Die Unterzeichnete informiert die Stiftung spätestens eine Woche, bevor die betreffende Veranstaltung stattfindet, dass sie an der Veranstaltung teilnehmen wird.*

2.2. *Die Unterzeichnete gibt der Stiftung innerhalb von einer Woche, nachdem die Veranstaltung stattgefunden hat, schriftlich nach Sorten spezifiziert die Anzahl Blankoträger an, die sie anlässlich der Veranstaltung verkauft hat.*

2.3. *Die Stiftung stellt anhand der von der Unterzeichneten gemachten Angabe eine Rechnung mit Berechnung der durch die Unterzeichnete zu bezahlenden Leercassettenvergütung auf. Die Unterzeichnete hat den Rechnungsbetrag innerhalb von vierzehn Tagen nach dem Rechnungsdatum zu begleichen. Wenn die Unterzeichnete die Zahlung nicht innerhalb der vorgenannten Frist geleistet hat, hat sie die gesetzlichen Zinsen und die außergerichtlichen Kosten der Stiftung zu bezahlen, die letzteren gemäß dem Inkassotarif der niederländischen Anwaltskammer, jedoch mit einem Minimum von NLG 250,-.*

Artikel 3

3.1. *Die Unterzeichnete führt eine ordnungsgemäße Buchführung mit allen Angaben, die im Zusammenhang mit der an die Stiftung geschuldeten Leercassettenvergütung von Belang sind. Die Buchführung der Unterzeichneten ist so eingerichtet, dass eine Kontrolle durch die Stiftung schnell und zweckmäßig erfolgen kann. Die Unterzeichnete gewährt der Stiftung auf die erste Aufforderung hin Einsicht in alle Unterlagen, die für die Kontrolle der Erfüllung ihrer Verpflichtungen der Stiftung gegenüber durch die Unterzeichnete benötigt werden.*

Artikel 4

4.1. *Bei einem Versäumnis der Unterzeichneten in der Erfüllung ihrer Verpflichtungen erteilt sie der Stiftung die Befugnis, nachdem sie die Unterzeichnete schriftlich in Verzug gesetzt und ihr Gelegenheit geboten hat, innerhalb von vierzehn Tagen nach Empfang der Inverzugsetzung ihren Verpflichtungen noch nachträglich nachzukommen, und die Unterzeichnete dies unterlassen hat, den Vertrag zwischenzeitlich mit sofortiger*

Wirkung und ohne gerichtliches Einschreiten ganz oder teilweise zu lösen, außer wenn das Versäumnis wegen seiner geringen Bedeutung diese Vertragslösung nicht rechtfertigt. Als ein Versäumnis, das eine unverzügliche Vertragslösung rechtfertigt, werden in jedem Falle betrachtet:

- *Nichteinreichung, nicht richtige oder unvollständige oder zu späte Einreichung von Angaben*

- *Verzug bei der Bezahlung der Leercassettenvergütung*
- *Nicht-Mitwirkung an der durch die Stiftung oder in ihrem Auftrag erfolgenden Kontrolle der Richtigkeit der von der Unterzeichneten gemachten Angaben Die Stiftung wird unverzüglich nach der hier bezeichneten Vertragskündigung das Inkasso der Leercassettenvergütung unter Nutzung all ihrer gesetzlichen Befugnisse fortsetzen.*

2.4. De door diverse gedaagden in Nederland gehanteerde verkoopprijzen voor blanco informatiedragers zijn veelal lager dan het voor de betreffende categorie verschuldigde bedrag aan thuiskopievergoeding.

3. Het geschil

3.1. Stichting de Thuiskopie vordert het volgende:

1. Gedaagden tezamen en ieder voor zich te verbieden om, voor eigen rekening of voor rekening van een ander, blanco informatiedragers in Nederland te importeren of te verhandelen (waaronder begrepen: verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad houden, adverteren of op enigerlei wijze direct of indirect bij één of meer van deze handelingen betrokken zijn of belang hebben), waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuiskopievergoeding aan Stichting de Thuiskopie is voldaan, op verbeurte van een dwangsom van € 250,- (zegge: tweehonderdenvijftig euro) voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van Stichting de Thuiskopie, een dwangsom van €10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, een en ander onverminderd de aanspraak van Stichting de Thuiskopie op de verschuldigde thuiskopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;

2. Gedaagden hoofdelijk te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie gespecificeerd opgave te doen van de door hen in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, alsmede zulke opgave te blijven doen, een en ander op verbeurte door gedaagden van een dwangsom van € 10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat zij in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;

3. Gedaagden hoofdelijk te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie alle bescheiden, daaronder in elk geval begrepen alle in- en verkoopfacturen en de financiële administratie van gedaagden, ter hand te stellen, waarvan de kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de thuiskopievergoeding over de door gedaagden verhandelde blanco informatiedragers door de

fabrikant of importeur betaald is, op verbeurte van een dwangsom van € 10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat gedaagden in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;

4. Gedaagden hoofdelijk te veroordelen om de onder 2 en 3 bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een register-accountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken en voorraden van gedaagden heeft vastgesteld dat deze opgaven juist en volledig zijn, op verbeurte van een dwangsom van € 10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat gedaagden in gebreke zijn met de naleving van het op dit punt te wijzen vonnis;

5. Gedaagden sub 2 en 6 hoofdelijk te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie een voorschot op de door hen verschuldigde thuiskopievergoeding te betalen van €200.000,-;

6. Gedaagden sub 4 en 6 te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie een voorschot op de door hen verschuldigde thuiskopievergoeding te betalen van €125.000,-;

7. Gedaagden sub 5 en 6 te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie een voorschot op de door hen verschuldigde thuiskopievergoeding te betalen van €7.500,-;

8. Gedaagden hoofdelijk te veroordelen om binnen veertien dagen na betekening van het te wijzen vonnis aan Stichting de Thuiskopie een voorschot op de door hen verschuldigde thuiskopievergoeding te betalen van €50.000,-;

9. Gedaagden hoofdelijk te veroordelen in de kosten van deze procedure. 3.2. Heldt et al. voeren verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Gedaagde sub 1, Sunstar Electronic GmbH, is ter zitting niet verschenen, ondanks daartoe deugdelijk en tijdig te zijn opgeroepen, zodat jegens haar verstek is verleend. Nu de vordering niet onrechtmatig of ongegrond voorkomt, wordt deze jegens gedaagde sub 1 integraal toegewezen. Voor de overige gedaagden wordt als volgt overwogen.

4.2. Heldt/Berges hebben zich beroepen op nietigheid van de dagvaarding omdat daarvoor niet de wettelijke termijn van dagvaarden van art. 115 Rv in acht is genomen noch dat eventuele verkorting van die termijn is gemeld in het exploit. Deze verweren worden verworpen. Uit de bepaling van de zittingsdatum met mededeling dat binnen drie dagen diende te worden dagvaard, hetgeen is gebeurd, kan worden afgeleid dat verkorting van de termijn als genoemd in artikel 115 Rv is verleend. In kort geding is het niet nodig dat deze termijnverkorting ook nog in het hoofd van de dagvaarding wordt vermeld. Met de invoering van nieuwe Rv is de plicht tot vermelding van de mondelinge last (289 lid 3 Rv (oud)) immers komen te vervallen aangezien deze geacht wordt aanwezig te zijn (vgl. MvT bij

art. 254 Rv (nieuw, aldaar aangeduid als art. 2.13.1), Tweede Kamer, vergaderjaar 1995–1996, 24 651, nr. 3, p. 153-154). Overigens valt ook niet in te zien hoe Heldt/Berges zouden kunnen zijn geschaad in hun verdediging (122 Rv).

4.3. Ten aanzien van alle gedaagden (met uitzondering van gedaagde sub 5) acht de voorzieningenrechter voldoende aannemelijk geworden dat er een serieuze dreiging is dat zij gegevensdragers waarvoor niet de (gehele) thuiskopievergoeding is afgedragen zullen invoeren in Nederland en aldus onrechtmatig handelen jegens Stichting de Thuiskopie. Hiervoor is het volgende redengevend.

4.4. Gedaagde sub 2, Heldt, heeft erkend dat hij in ieder geval op 1 oktober 2006 op een beurs in de Rijnhallen te Arnhem ongeveer 6.500 CD's en DVD's heeft verkocht, waarvoor geen thuiskopievergoeding is afgedragen. Gegeven deze inbreuk in het verleden - en bij gebreke aan een deugdelijke onthoudingsverklaring - is een voldoende serieuze dreiging tot verder onrechtmatig handelen gegeven, zodat in kort geding een verbod is op te leggen. Deze vordering is voldoende spoedeisend nu zij poogt voortschrijdend onrechtmatig handelen jegens de Stichting de Thuiskopie te voorkomen.

4.5. Gedaagde sub 3, Ömer Katmer, heeft eveneens ter zitting toegegeven op enkele beurzen in Nederland, waaronder in ieder geval de HCC-dagen op 24-25 november 2006, blanco gegevensdragers te hebben verkocht, zonder dat daarvoor de geldende thuiskopievergoeding was afgedragen. Zodoende is ook tegen deze gedaagde een verbod versterkt met dwangsom toe te wijzen.

4.6. Osman Katmer, gedaagde sub 4, heeft zich ter zitting erop beroepen dat hij niet voor zichzelf maar in dienst van gedaagde sub 1, Sunstar, op 4-5 beurzen in Nederland blanco gegevensdragers heeft verkocht. Hij heeft niet de stelling van Stichting de Thuiskopie weersproken dat voor die gegevensdragers geen vergoeding was afgedragen, zodat daarvan uit is te gaan. Zelfs echter indien moet worden aangenomen dat hij inderdaad slechts in dienstverband handelde op 4-5 beurzen, baat hem dat verweer niet. Naar voorlopig oordeel kan een werknemer om te ontkomen aan een verbod in kort geding zich er niet - zonder nadere toelichting, die ontbreekt - eenvoudig achter verschuilen dat zijn werkgever hem zou hebben opgedragen om onrechtmatige handelingen te verrichten. Iets anders is het of Osman Katmer als werknemer ook aansprakelijk zou zijn te achten voor de uit dat handelen ontstane schade, waarover later.

4.7. Sefer Katmer, gedaagde sub 5, heeft ter zitting aangegeven dat hij slechts één keer in Alkmaar op 5 juni 2006 zijn broers Ömer en Osman heeft geholpen maar dat hij verder bij de zaak niet betrokken is geweest en steeds in Turkije verbleef. Stichting de Thuiskopie heeft dat een en ander niet weersproken en heeft evenmin voldoende aannemelijk gemaakt dat Sefer op verdergaande wijze betrokken is geweest bij de handel in de dragers, zodat voorshands niet is gebleken van een werkelijk serieuze dreiging dat ook Sefer on-

rechtmatig jegens Stichting de Thuiskopie zal handelen om in kort geding een verbod te rechtvaardigen.

4.8. Het is erkend dat gedaagde sub 6, Berges, in het kader van zijn bedrijf Sonic-Computer, op een aanzienlijk aantal beurzen in Nederland blanco gegevensdragers heeft verkocht. Berges stelt zich evenwel op het standpunt dat hij beschikte over een beurscontract (r.o. 2.3), dat hij over alle dragers aangifte heeft gedaan bij Stichting de Thuiskopie en ook de bijbehorende vergoeding heeft betaald. Stichting de Thuiskopie heeft hier tegenover gesteld dat deze overeenkomst is ontbonden wegens wanprestatie bij brief van 20 oktober 2005, althans is beëindigd (met wederzijds goedvinden) per 30 juni 2006. Berges heeft gesteld dat hij, in weerwil van artikel 4 van het beurscontract, nimmer schriftelijk in gebreke is gesteld. Dat verweer slaagt voorshands. Weliswaar heeft Stichting de Thuiskopie aangegeven dat er wel degelijk is gesommeerd, maar enig bewijs hiervan is niet overgelegd. De brief van 20 oktober 2005 bevat wel een verwijzing naar een eerdere brief van 6 september 2005, maar die laatste brief is niet in het geding gebracht. Bovendien is betwist dat enige brief hieromtrent Berges heeft bereikt. In kort geding is geen plaats om alsnog nadere bewijsoverlevering te gelasten op dit punt. Het beroep van Stichting de Thuiskopie op beëindiging met wederzijds goedvinden per 30 juni 2006 slaagt voorshands evenwel. Ter zitting heeft Stichting de Thuiskopie gewezen op een emailbericht gedateerd 5 mei 2006 afkomstig van Heldt, die destijds in dienst was van Berges/Sonic-Computer, waarin de beëindiging van het beurscontract per 30 juni 2006 werd geaccepteerd. Hieromtrent heeft Heldt nog wel gesteld dat hij deze email niet kent, maar dat verweer komt voorshands ongeloofwaardig voor nu deze kennelijk wel van zijn emailadres afkomstig was. Aangezien verder erkend is (pleitnota mr. Lassche nr. 13) dat Sonic-Computer op diverse beurzen in Nederland nadien aanwezig is geweest, in ieder geval in januari 2007, is ervan uit te gaan dat Berges/Sonic-Computer zonder beurscontract blanco gegevensdragers in Nederland hebben geïmporteerd. Anders dan Berges stelt, kon hij volgens het alsdan voor hem geldende reguliere systeem van aangifte volgens het wettelijke systeem, niet volstaan met aangifte achteraf van het aantal verkochte dragers. Berges miskent immers dat art. 16f Aw verlangt dat onverwijld opgave wordt gedaan van door hem geïmporteerde aantallen blanco gegevensdragers, derhalve op of rond het moment van invoer, tenzij anders overeengekomen met de stichting - maar van dat laatste is in het geval van Berges niet langer sprake. Dat ook uiteindelijk niet verkochte en/of (weer) te exporteren dragers in beginsel onder die opgaveplicht vallen, is in het wettelijk stelsel geïncorporeerd en moet tot het ondernemersrisico van marktpartijen als Berges worden gerekend. De oplossing hiervoor is met de stichting anders overeen te komen, maar die overeenkomst was nu juist beëindigd.

4.9. Naast een verbod jegens alle gedaagden met uitzondering van gedaagde sub 5, komen de sub 2 en 3 gevorderde opgave, voorzien van een accountantscontrole (sub 4), voor toewijzing in aanmerking. Gelet op

art. 16f, 2e volzin en art 16ga lid 1 Aw dienen zij immers aan Stichting de Thuiskopie die bescheiden ter inzage te geven, waarvan kennisneming noodzakelijk is voor de vaststelling van de verschuldigdheid en de hoogte van de vergoeding.

4.10. Het gevorderde voorschot op de in de bodemprocedure gevorderde geldsom zal jegens gedaagden sub 2-6 worden afgewezen, omdat Stichting de Thuiskopie niet aan haar hiervoor op grond van vaste rechtspraak (vgl. bijv. HR 29 maart 1985, NJ 1986/84 (M'Barek/V.d. Vloodt)) geldende stelplicht heeft voldaan. Met name heeft Stichting de Thuiskopie onvoldoende feiten of omstandigheden gesteld die meebrengen dat op dit punt uit hoofde van onverwijlde spoed een onmiddellijke voorziening is vereist, hetgeen evenmin anderszins is gebleken. Dit klemt te meer, nu ten pleidooie specifiek op dit punt verweer is gevoerd. Het feit op zich genomen dat wel aannemelijk is dat Stichting de Thuiskopie aanzienlijke afdrachten heeft gemist, maakt nog niet dat van een spoedeisend belang sprake is. Dit geldt evenzeer voor de stelling van Stichting de Thuiskopie dat zij in een bodemprocedure met een zeer aanzienlijke maar oninbare vordering blijft zitten. Indien zij dat nodig acht, zal zij hiertegen maatregelen kunnen nemen door middel van conservatoire beslagen of anderszins (vgl. artikel 9 lid 2 Richtlijn 2004/48/EG). Bovendien zijn gedaagden in Duitsland woonachtig, waar een eventueel veroordelend vonnis executeerbaar zal zijn volgens Vo. 44/2001/EG.

4.11. Hierbij komt dat een bodemprocedure de geëigende weg is om vast te stellen, aan de hand van de opgaven zoals bevolen in dit kort geding, welke gedaagde nu precies verantwoordelijk en aansprakelijk is voor welke hoeveelheid ingevoerde dragers. Over dit een en ander bestaat thans nog niet dusdanige duidelijkheid dat de zeer aanzienlijke sommen als gevorderd door Stichting de Thuiskopie met voldoende zekerheid als verschuldigd kunnen worden aangenomen. De toch tamelijk grove schattingen van Stichting de Thuiskopie kunnen in de bodemprocedure aangevuld worden met de gegevens uit de diverse door een accountant gecontroleerde rapporten als thans bevolen. Ook kan in die bodemprocedure de ontbinding van het beurscontract met Heldt/Berges nader worden onderzocht.

4.12. De gevorderde termijnen zullen worden aangepast en de dwangsommen zullen worden gematigd als in de beslissing verwoord (jegens gedaagden sub 2, 3, 4 en 6). Er zal tevens worden bepaald dat de verbeurde dwangsommen vatbaar zullen zijn voor matiging door de rechter, voor zover handhaving daarvan naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn, zulks mede in aanmerking genomen de mate waarin aan de veroordeling is voldaan, de ernst van de overtreding en de mate van verwijtbaarheid daarvan.

4.13. Ambtshalve zal de redelijke termijn voor het aanspannen van een bodemprocedure worden bepaald op 6 maanden in verband met het in artikel 260 Rv bepaalde.

4.14. Aangezien zowel eiseres als gedaagden sub 2, 3, 4 en 6 als op enig punt in het ongelijk gesteld is te beschouwen, zullen de proceskosten tussen hen worden gecompenseerd op de hierna te vermelden wijze. An-

ders ligt dit voor gedaagde sub 5, in wiens kosten eiseres dient te worden veroordeeld, terwijl gedaagde sub 1 de kosten als gevorderd zal dienen te dragen. De kosten aan de zijde van Stichting de Thuiskopie in de zaak jegens gedaagde sub 1 worden, onder conforme toepassing van artikel 14 van de Handhavingsrichtlijn (Rl. 2004/48/EG) en zoals toegelicht in de dagvaarding, begroot op:

- vast recht EUR 4.732,00

- salaris 17.405,18

Totaal EUR 22.137,18

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

Jegens gedaagde sub 1:

5.1. verbiedt gedaagde om, voor eigen rekening of voor rekening van een ander, blanco informatiedragers in Nederland te importeren of te verhandelen (waaronder begrepen: verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad houden, adverteren of op enigerlei wijze direct of indirect bij één of meer van deze handelingen betrokken zijn of belang hebben), waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuiskopievergoeding aan Stichting de Thuiskopie is voldaan, op verbeurte van een dwangsom van € 250,- (zegge: tweehonderdvijftig euro) voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van Stichting de Thuiskopie, een dwangsom van € 10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, een en ander onverminderd de aanspraak van Stichting de Thuiskopie op de verschuldigde thuiskopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;

5.2. veroordeelt gedaagde om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan Stichting de Thuiskopie gespecificeerd opgave te doen van de door haar in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, alsmede zulke opgave te blijven doen, een en ander op verbeurte door gedaagde van een dwangsom van € 10.000,- (zegge: duizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat zij in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.3. veroordeelt gedaagde om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan Stichting de Thuiskopie alle bescheiden, daaronder in elk geval begrepen alle in- en verkoopfacturen en de financiële administratie van gedaagde, ter hand te stellen, waarvan de kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de thuiskopievergoeding over de door gedaagde verhandelde blanco informatiedragers door de fabrikant of importeur betaald is, op verbeurte door gedaagde van een dwangsom van € 10.000,- (zegge: duizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat zij in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.4. veroordeelt gedaagde om de onder 5.2 en 5.3 bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een registeraccountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken en voorraden van gedaagde heeft vastgesteld dat deze opgaven juist en volledig zijn, op verbeurte van een dwangsom van €

10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat gedaagde in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.5. veroordeelt gedaagde om binnen veertien dagen na betekening van dit vonnis aan Stichting de Thuiskopie een voorschot op de door haar verschuldigde thuiskopievergoeding te betalen van €50.000,-;

5.6. veroordeelt gedaagde in de proceskosten, aan de zijde van Stichting de Thuiskopie tot op heden begroot op EUR 22.137,18;

5.7. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.8. bepaalt dat deze voorzieningen zonder rechterlijke tussenkomst hun kracht verliezen, indien Stichting de Thuiskopie niet binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag van deze uitspraak, haar eis in de hoofdzaak heeft ingesteld en voorts gedaagde een daartoe strekkende verklaring bij de griffie van deze rechtbank heeft ingediend;

5.9. wijst het meer of anders gevorderde af; Jegens gedaagden sub 2, 3, 4 en 6;

5.10. verbiedt gedaagden tezamen en ieder voor zich om, voor eigen rekening of voor rekening van een ander, blanco informatiedragers in Nederland te importeren of te verhandelen (waaronder begrepen: verkopen, te koop aanbieden, ter verkoop in voorraad houden, adverteren of op enigerlei wijze direct of indirect bij één of meer van deze handelingen betrokken zijn of belang hebben), waarover geen opgave is gedaan en/of niet de verschuldigde thuiskopievergoeding aan Stichting de Thuiskopie is voldaan, op verbeurte van een dwangsom van €50,- (zegge: vijftig euro) voor iedere blanco informatiedrager die in strijd met dit verbod geïmporteerd of verhandeld wordt, dan wel, naar keuze van Stichting de Thuiskopie, een dwangsom van € 1.000,- (zegge: duizend euro) voor elke dag dat in strijd met dit verbod wordt gehandeld, een en ander onverminderd de aanspraak van Stichting de Thuiskopie op de verschuldigde thuiskopievergoeding over de geïmporteerde en/of verhandelde blanco informatiedragers;

5.11. veroordeelt gedaagden ieder voor zich om binnen 30 dagen na betekening van dit vonnis aan Stichting de Thuiskopie gespecificeerd opgave te doen van de door hen in Nederland geïmporteerde blanco informatiedragers, met vermelding van soort, aantal, opslagcapaciteit en/of speelduur, alsmede zulke opgave te blijven doen, een en ander op verbeurte door de desbetreffende gedaagde van een dwangsom van € 1.000,- (zegge: duizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat hij in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.12. veroordeelt gedaagden ieder voor zich om binnen 30 dagen na betekening van dit vonnis aan Stichting de Thuiskopie alle bescheiden, daaronder in elk geval begrepen alle in- en verkoopfacturen en de financiële administratie van gedaagden, ter hand te stellen, waarvan de kennisneming noodzakelijk is om vast te stellen of de thuiskopievergoeding over de door gedaagden verhandelde blanco informatiedragers door de fabrikant of importeur betaald is, op verbeurte van een dwangsom van € 1.000,- (zegge: duizend euro) voor iedere

keer en iedere dag dat de desbetreffende gedaagde in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.13. veroordeelt gedaagden ieder voor zich om de onder 5.11 en 5.12 bedoelde opgaven vergezeld te doen gaan van een verklaring van een registeraccountant die ertoe strekt dat hij aan de hand van de boeken en voorraden van de desbetreffende gedaagde heeft vastgesteld dat deze opgaven juist en volledig zijn, op verbeurte van een dwangsom van €10.000,- (zegge: tienduizend euro) voor iedere keer en iedere dag dat de desbetreffende gedaagde in gebreke is met de naleving van dit vonnis;

5.14. bepaalt dat de dwangsommen vatbaar zijn voor matiging op de wijze zoals onder 4.11 is vermeld;

5.15. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.16. bepaalt dat deze voorzieningen zonder rechterlijke tussenkomst hun kracht verliezen, indien Stichting de Thuiskopie niet binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de dag van deze uitspraak, haar eis in de hoofdzaak heeft ingesteld en voorts gedaagden een daartoe strekkende verklaring bij de griffie van deze rechtbank hebben ingediend;

5.17. wijst het meer of anders gevorderde af;

5.18. compenseert de kosten van deze procedure tussen eiseres en gedaagden in die zin dat ieder de eigen kosten draagt; Jegens gedaagde sub 5;

5.19. wijst het gevorderde af;

5.20. veroordeelt Stichting de Thuiskopie in de proceskosten, aan de zijde van gedaagde tot op heden begroot op EUR 22.137,18.